

АНКА ИРМАНОВА

***Докосване
до сърцето***

/сборник/

2007 год.

с. Ценово

I. Приветствия и празнични поздравления “поръсени” с малко хумор

Сурвакане

Сурва весела година
старата си отива
новата да е честита
мирна, спорна, плодовита.

Първо здраве да ни носи
докторът да се не коси
кога болни има
той не ще да си доспива.

Акушерката да се разтропа
от реката рожби да докопа,
кой с момчета, кой с моми,
млади майки да дари.

Да гъмжат от род къщата
врява да се вдига в небесата
и учителите им добри
да ги учат цял ден от зори

Бял дворец е детската градина
чака палава дружина,
че другарките им таз година
да са в първата дузина.

На директорът ни млад
таз година да даде
повечко пари бюджета
да откупи майстори и вар,
да измаже зида стар
и училището старо
да изглежда като младо.

Математиката е наука стара
и без нея, вярна сметка няма.
Смятането е голямо нещо
в час е винаги горещо
ученици се потят
двойки, тройки да редят.

Виж по френски най е лесно
А, Бе, Це, Де, авоар и тър
знаеш ли ги хич не е на вятър.
Ще пътуваш по чужбина
ще говориш, ще четеш, разбираш
и напразно по витрина в магазина
няма да се вираш

Руски, втори матерен език е
да се учи, като наш,
дружбата ни със съюза
е голям за нас кураж.

Сурва сурва година
футболисти и борци да има
купите, медалите за тях
да се сипят, сипят като град

Обучението в труд, е повеля на деня
Партията глас издига
всички млади да се трудят,
да множат благата родни
в заводи, в полята плодни.

Председателят да дърпа
по здраво юздите
да препускаме напред
да сме винаги в ред.

Сградите да се множат,
улиците кал да няма,
да е светло ден и нощ
и боклуците навред
да се чистят ред поред.

Кметът ни студент,
да получи все шестици
в службата да е критичен
повече да тича,
ясли, кула, тротоари, паркове, асфалт, завод
всичко, всичко да е тип и топ.

Сурва сурва година
старата вече измина
на стари млади и всички
пална кесийка с парички.

На децата захар, бонбони
на ученици само шестици
на жените рокли коприна
на мъжете яка гърбина.
Ха да е честита новата година.

На управителя в ресторанта
да му свири силно музиканта
повечко да му е куража
по често исик грамажа.

По случай новогодишната вечеря
в ресторанта 1982 година

Приемственост в новогодишната **НОЩ**

Срещнаха се в полунощ
старата и новата година.
Новата – наперена, красива

Старата пък немощна бърлива

Хайде, вдигай се от тука
дойде моят час
рече новата година
с престорен, нежен глас.

Чакай мила хубавице
зная чакат те навред
чуй съвети от старица
мили пожелания безчет.

Първо аз да ти разкажа
що направиха при мен
тия работливи хора
трудили се всеки ден.

Много здраве им донесох
донеси им още здраве ти
да са радостни щастливи
всичките ти дни.
Докторът да си почива
буйна младост да развива,
да не тича ден и нощ
болни да лекува с лекарства по цял кош.

Акушерката пък таз година
с тридесет рожби селото сдоби

с тринадесет момици-хубавици
седемнадесет момчета – юнаци
да са живи и здрави
на родителите и на баби стари.

Още трябва да се тича
всяка къща с булка млада да се стяга
да се множи род български и славен
с тринадесет века вече е прославен.

В АПК през таз година
добиви високи има
трудиха се стари, млади с песен
от пролетес та до късна есен.

Ново предприятие създадох
казва се “ВЪЗХОД”
работа да има в туй село
за повечко народ.

Твое задължение да бъде
цеховете да растат
и продукцията качествена разна
да се търси по пазарите навред
да върви “ВЪЗХОД”-а все нагоре все напред.

В туй село древно, старо
има още много да се прави

гледай ветрища да няма
да не гасне тока ден през ден
производството да спира
недоволство вред да има.

Че опушиха се шарени тапети
изпокапаха се скъпите мокети
с свещите от парафин
кога в тъмното се свети.

Направи годинке нова
нов водопровод
да не спира и водата
в усилни летни дни
да не стават морни хора
недоволни зли.

Виж съветвай се в комитета
с председателя в съвета
мъничко асфалт да сложат тук и там,
че от много приказки за
туй да не ставаме за смях.

На директора аз дадох повечко
пари в бюджета
и училището старо
светна външно като младо.

Ти пък майстори му дай,
че при мене малко бяха май.
Да нареди вред паркета
да завърши стаи, хол и кабинети
и отвътре и отвън училището да свети.

Тези сгради дето се вдигат
ударно да се строят
колкото може по наскоро
селото да разкрасят.

Детската градина
нещо пука се, потъва
трябват бързи мерки спешни
да не става нужда после
да се харчат много пари грешни.

До напролет гледай яслата да стане
малки деца да обхване
за да могат майки млади
да се трудят със свекървите си стари.

С боклуците край село
не можах да се оправя.
Сметища определени има
ала торища и мърши разни
редят се като маниста
само дето приказките

си остават празни

Докторът ли, председателят ли
кой от всички веч не зная
трябва да помисли
ако трябва да се парнат двама трима
вярвам ще се тури край на таз картина.

Паркове градинки има
и алеи с рози
но са нужни грижи за да не са грозни
туй стопаните да вършат
клонки млади да не кършат
да копаят да поливат
улицы, дворове, къщи да са чисти
подредени и богато озеленени.

Надникни във фурната сестрице
нек брашното да се сее
неприятно е да видиш в хляба
червейчета и гаргарица,
зрънца цели от пшеница.

Помисли и за ония
Дето рейса чакат всеки ден
кога вятър вее, дъжд вали и слънце грее
те стоят и чакат на открито
и мърморят честичко сърдито.

И са прави хората щом може
една мъничка барака ей таме
до тротоара да замести в първо време
проектираната селска автогара.

Не забравяй че си първа
в четиринадесетия ни век
трябва всичко да изпълниш
и мира да пазиш зорко
да си мирна, спорна, плодовита,
щедра, радостна, честита.

Тръгна новата година
окрилена със задачи пълен кош
от идеи чудни озарена
в бялата студена декемврийска нощ.

Чакаме я с радост всички
и надежда за щастлив и радостен живот
и родината ни свидна да върви
напред към нов възход.
Ха наздраве и да е честита
радостна щастлива новата година.

31 декември 1983 год.
Новогодишна сборна среща
на служителите от всички
предприятия в селото.

Нова година

Старата година вече си отива.
Новата година с радост ни опива
чакат я децата малки
с песни, весели игри, пързалки

С много радост и вълнение и младежки
вдъхновение, с трудови дела големи, с весели
лица засмени ще посрещнат всички хора
новата година:

В завода, в мината и на полето
зад кормилото и в самолета
зад бюрата в съвета
всички, всички с грейнали лица
и с усмивка на уста ще си кажат:

**Ха наздраве да ни е честита
весела щастлива новата година.**

Новогодишно

Пред прага сме на новата година
и сякаш не разбрахме как старата бързо
отмина
дорде земята своя звезден път обходи
колко радост, тъга и болка ни споходи.

От първия до сетния и ден едно желание
живееше във вас и в мен.
Да бъдем здрави бодри и честити
Мирни и щастливи дните
и нашата мила родина да цъфти като градина
Небето звездно да е чисто мирно
Да се трудят всички ден след ден неспирно
Да цъфти и прецъфтява всеки дом и всяка
къща, всеки град и всяко село и България да е
начело.

И в този миг за кой ли път часовникът
отмерва последните минути часове на старата
година, да си пожелаем от сърце да сме живи
да сме здрави
като дряна жилави корави
да стареем побелеем мирно и щастлива да
живеем

И по стар народен обичай нека вдигнем пълни
чаши
да се чукнем за здраве да се сбъдне туй що
всеки сам си пожелай.

Ха наздраве!

Нова година

В нашата родина мила
пристига новата година
очакваме всички от нея
повече радост да има
Суша да няма и ветрове луди
с богата реколта да ни учуди
Да се оди жито в полята
и сладко грозде в лозята
В блокове ниви навред
едри пити слънчоглед,
жълти пъпеши, червени дини,
а в овощните градини
ябълки и круши медовини.
Да се родят много агънца в стадата
повече деца в къщата
В детската градина
весел смях и глъч да има.
В училището повече ученици
да се учат само за шестици
звучни песни да се пеят
кръшни хора да люлеят.
В спортни състезания,
и в олимпиадите безчет
те да се класират винаги напред.

Да са здрави радостни щастливи
и учителите им любими
работата им да бъде лека
с компютърна техника.
Бързо точно да изучат
ФОРТРАН, АЛГОЛ
и на Бейсика езика.
Всички искаме от новата година
преди всичко мир да има.
Само тъй ще бъде тя честита
мина, спорна, плодовита.
Сурва весела година
живо здраво догодина
на земята наша мила
само, само мир да има.

На Зарезан

Днес събрахме се и ние
на трапеза най-богата
с песни, гозби, винце
да прославиме лозата.

Дето пролет се отрива
врзва, копа и през ден два пръска
пък на есен грозде се бере и мачка
в бурета налива за да втаса

А когато кипне
винце румено червено
всичко живо става
весело засмяно.

Веселят се повечко мъжете
зер е мъжка работа е да се пие,
а жената през туй време
може само като вълчица да вие

Пусто винце, казват че си вредно
пък защо те хвалят всички?
Радват ти се пийнат ли те
песни пеят като птички
Е! пък някой пеят, други плачат
трети пък налитат да се бият,
но така вървял света до днеска
тъй ще бъде с тая люта треска

А пък ние , като косе-босе
май станахме ни съдиме, ни копаем
нито пръскаме и вържем
ала празника лозарски
ще празнуваме по царски

Ха наздраве!

Юбилейно

Тази вечер сбра ни тук
близки и приятели, роднини,
с кокичета от дворните градини
с много обич в сърцето.

Да му стиснат дланите корави
да му пожелаят бодрост здраве.
Шестдесет години, от които
четиридесет в труд
и на слънце и на студ
там по скелите високи
зидаше той къщите широки.

Нямаше ги нявга мощните машини
бетонобъркачки, кранове с високи кули,
имаше тесли и чукове, колички
воля, упоритост, сила мъжка
да се бори с трудностите, да не пъшка.

Нощ е тегне тежката умора
и ръцете тръпнат
чука цял ден са въртели.
Още не задрямал, в сънищата сладки
там е той, пак е на високи скели.

С колко радост хората дари,
колко къщи в село построи
накъдето се обърнеш тук и там,
все ще кажат:
Съградил го майстор Бай Божан.

Златни са му не само ръцете
и добро му е сърцето
ще те срещне и изпрати
с благи думи и усмивка на лицето.

Бай Божане поздравяваме те от сърце
нека топлата усмивка не напуска твоето лице
Да си жив и здрав още сто години да се радват
твоите близки и роднини.

1982 год.

Приветствие на бай
Божан Марков от деца – IV клас
на юбилейната му среща

Приветствие – 8ми март 1984 год.

Честит ви празник
майки и сестри.
Честит празник на всички жени.
Да сте живи и здрави

като дрян да сте корави.
Днес жената заслужава
да се тачи, уважава
тя е тази без която
нищо нямаше да има
ни любов, ни радост
на щастлива младост
нито грижи топли
до дълбока старост

За мъжете умни днес
уважението на жената
е въпрос на дълг и чест.

В семейството от панти века
Тя жената е била дирека
На плещите нейни крехки
са лежали грижи тежки

И през тежки дни на робство
заедно с мъжете
с пушката на рамо
тя се би с враговете.

Тя жената е навред
в нашия напрегнат век.
Тя е на полето, в завода,
на кормилото на парахода.

Тя пилот е в самолета
и летя с космическа ракета.

Тя децата ражда и отглежда
учи ги и възпитава
да израснат здрави, бодри и щастливи
умни, честни, работливи.

На родината прекрасна
да отдават сили с радост
да обичат силно и да мразят
и пред трудностите да не лазят.

И в делник и в празник
чиста спретната красива
сръчна пъргава и работлива
към житейските несгоди
и кусури мъжки
винаги била е търпелива.

Тя жената знаят всички хора
на мъжа е най-голямата опора
тя се бори, тя се труди
денем, нощем без умора.

В ней чест се песни пеят
кръшни се хора люлеят
в целий свят на 8^{ми} март

в нейна чест и знамена се веят

Да е жива, да е здрава
милата ни майка
любяща съпруга и сестра
цял живот отдали
за доброто на света.

Приветствие – 8ми март 1982 год.

/поръсено с малко хумор/

Честит празник майки и сестри
честит празник скъпи жени
да сте живи, да сте здрави
работливи винаги усмихнати щастливи

Без жената нищо няма
пуст и грозен е светът
тъй ще кажат, то се знае
умните мъже сега

Че жената деца ражда
дом върти, с любов дарява
обществото нов тя изгражда
и с мъжете се равнява

Тя е в къщи домакиня,

майчица добра,
съпруга мила
в завода е на стана и зад струга
във полето комбайнерка, трактористка с плуга

Тя пилот е в самолета
в космоса летя дори
не отстъпва на мъжете
даже в океанските води

В училище, в детската градина, погледнете
сто процента са жени
зер децата да възпиташ
хич не е шега нали?

В болницата, в съвета, в поща,
ферми, на полето
в завод “Възход”
пак жените са на трудов пост

Чест и слава на жените
майки, баби и съпруги
обичта голяма на мъжете
с толкоз труд успяла да заслужи.

Днес свекървите – жени
носят кърки с ролки на краката
и да бъдат за снахите си добри

със куфарче на устата.

Пък когато баби станат
от любов да се разтапят
внуците да къпят, бършат и повиват
пеленките рано да изпират
мляко, каши и боза с буркани
да пренасят всеки ден
и на работа да тичат както пише по калем.

А снахите млади булки
днеска носят тоалети най-модерни
блузки, рокли и полички
макси минижуп
дънки, джинси, ръкавички, шалчета
и шапки по сял куп.

Слагат сенки и червило
носят маникюр с лак
“Стюардеса” пушат, пият ром, кафе и чай,
а закуската на рано се приготвя от
добричката свекърва май.

Да са здрави, весели, щастливи
всичките жени в света
днешен празник светъл мил
целий свят за тях е отредил.

Приветствие към др. Танева

Уважаеми колеги мили
позволявам си от мое и от ваше име
да отправя пожелания безчет
на колежката ни Танева
на която вече дойде ред.
Нейното гнездо семейно
ново птиче долетя
и донесе с пролетта
щастieto и радостта.

Да ѝ пожелаем от сърце
само радост, щастие голямо
и да се не плаши още отначало.
Те снахите днешни са добри,
умни, скромни, работливи
към свекървите любими винаги учтиви

Ще и препоръчам лично аз от опит
да си купи кърпки с ролки за краката
бравичка секретна, ако може
или пък катинарче за устата

Да се стяга, хем да тича,
внуците да гледа и да шета
в къщи всичко вече трябва да е в ред

за да каже булката, че родена е с късмет

Да са живи да са здрави
младоженците – щастливи
свекъра, свекървата
търпеливи, мълчаливи, работливи.

19март 1984 год.

Приветствие

*/На така Дона по случай
пенсионирането ѝ 1984г./*

Годините минават неусетно
сякаш мигове са те
щом с труд напрегнат
дните им изпълнили сме.

През живота на човека
има радост, тъга и болка
но човекът е човек за туй
да се бори, да се труди, да живее.....

Идва ден когато,
трябва всичко да се промени,
да останеш в къщи,
да почиваш вече ти.

Щом до пенсия си доживял
значи доста си се трудил
време е дошло ти казват
да почиваш си заслужил.

Чакан дълго бил е този миг,
а когато е настъпил вече
в мъка свива се сърцето
сълзи парят ни лицето.

Мъчно ще е знам на кака Дона
за колегите, учителите и децата
сигурно и за метлата
и за кофата с водата,
за цветята, двора, стаите
изпълнени с книжки и боклуци разни
за гълчавата голяма, сред която
тя се труди и тъй честичко се дразни.

Няма вече да се чува
“Како Доне печката ти не гори
пуши, дай дърва и въглища
тук е прашно, там студено
тичай там, бързо ела тук
не мръщи се, не отказвай
ти за туй си тук”

И търчеше така Дона
ден след ден години
с благодарност се разделяме с нея
ще ни липсва нека знай
и за нас дано си спомня тя,
през живота си докрай.

На раздяла да и пожелаем от сърце
още сто години радостен щастлив живот.
Да ожени синове и внуци,
да дочака и отгледа десетина
поне пра-правнуци.

Юбилейно приветствие

Годините как бързо минават
забързани в общия ни път
ний двама с тебе любими
не сетихме техния ход.

В мечти, радости и грижи
преваля веч нашия съвместен живот.
Създадохме с теб семейно гнездо
отгледахме рожбите свидни,
живяхме с обич и труд
и можем да кажем, щастливи,
че бяхме до тук.

Децата ни вече порасли
отлитнаха в свое гнездо
днес внуците са нашата радост голяма
нашата обич и грижа
нашата утрешна смяна

Белее в косите среброто
и бръчки красят ни челата
но пак сме щастливи,
че носят ни радост децата.

Днес празнувате мили
юбилея на своите петдесет години,
но знайте във вашите светли очи
любовта все тъй силно гори.

Бъдете ни живи и здрави
поне още стотина години
бъдете добри и щастливи
каквито ни бяхте
тогава на младини.

Жена

Името ти е жена!
и ти си вечна, знай!

ти носиш радостта, уюта, топлината и
майчината ласка на своите деца

От теб с поглед,
с думи мамо, мамо
подкрепи ме с твоето рама
искат всеки миг и час
грижовната ръка и обичния ти майко глас

За своя най-добър другар в живота
за своя мил, любим съпруг
отдаваш сили и любов такава,
която не споделяш с никой друг

В очите ти сияе радостта
когато всички са до теб
когато им е нужна близостта ти
и днес и в бъдното напред

Жена се ти
и туй ти стига.
оставаш вечна ти — незаменима.

Че кой компютър може да роди
и дали ще има друг такъв
на мъжа любовна ласка да дари?

Не! Ти оставаш вечна

природата за теб отреди
да твориш живот
и ласка и любов

ЖЕНА – ти равна си на бог!

II. Докосване до сърцето

Стихотворения

Ловджийска история

Тръгна бате Слави рано, рано
с двуцевка пушка
метната през рамо.
Заподскача с радост кучето му старо
дето бати Слави викаше му Шаро.
Прекошиха три бара, две дерета,
но за жалост те не срещнаха сърнета.

Стигнаха до края на гората
уморени тръшнаха се на тревата.
Упоен от горската прохлада
Бате Слави позадряма,
но не щеш ли без да иска
спусъка на пушката натисна.
Гръмна пушката съчмянка
право в цъфналата дрянка.
От трънака близко гъст
скочи заек сив и тлъст.

Хукна той от страх направо
върху кучето ловджийско Шаро.
После кривна пряко през дола и
търкаляше се през глава.

Стигна до отсрещния баир

позапря се най подир
заешката му душа се стяга
хукна той отново както му приляга.

Бате Слави сънен скочи
дългия си врат проточи.
Гледа и не знае що да стори
и объркан заговори.

Грабвай пушката бре Шаро
аз ще лая подир зайо.
Поопомни се накрая
и дълбоко се отчая.
Вдигна пушката, торбата
и погледна към гората.
А отсреща по баира
зайо още бяга без да спира.

Рибари

Тази сутрин рано, рано
с две три въдици на рамо
тръгна към реката близка
бай Горан от село Плиска

Там завари край брега
седнал в сянката на кривата върба

въдиците да зарежда
чичо Слави от квартал надежда.

Ха на sluка Славе, рече тихо бай Горан
днес да хванеш сом и ей такъв голям шаран.
И посочи той набързо
две ръце разперил,
но личеше, че от завист чак
гласът му затрепери.

И на теб да е наслука
пожела му чичо Слави
пък довечера ела в клуба
среща да устрои, забрави.

Цял ден те стояха търпеливи
вперили очи в реката
въдиците вдигат бързо
щом размърда се водата.
Крадешком един към друг поглеждат
и броят на ум по колко пъти
въдиците се зареждат.

Бай Горан се нещо умърлуши
пет цигари веч изпуши.
“Не кълве! Тю бре няма sluка”-
днес ще пукна тук от скука.

Изведнъж пратлето тънко
се огъна към водата тежко
бързо скочи бай Горан,
хвана се големия шаран.
Но когато въдицата той извади
притъмня му пред очите ...
хванали се бяха две големи жаби.

После ред поред на два-три пъти
скача той с радост и надежда
пъргаво пратлето вдига
към водата се навежда,
но не хвана ни шаран,
нито сом голям
тази вечер в клуба
ще се пукне той от срам

В торбата той отнесе в къщи
два бодлана, три оклея,
каракудка тлъста, ще прегости тази вечер
своята мила тъща.

Чичо Слави нищичко не хвана
тъй напразно мина днес денят.
но с рибари и така се случва
туй не е беда.

Уж не ще да се ядосва

ала пот изби го по челото
вдигна празната торба на рамо
и потегли към селото.

Вечерта в клуба сред другари
все отбрани и запалени рибари
чичо Слави рече
хитричко да се похвали:

Днес за мен бе ден голям
хванах 6 кила шаран,
а от среща скрит в къта
се провикна бай Горан:

Тюх бре Слави много лъжеш
как не те е срам.....
нали аз го хванах тоз големия шаран.

1984 г.

Драсканици

Работете мили хора
и в къщи и двора
работете на полето и в завода
повече блага да има за народа

И работим няма накъде,

иска ни се да живеем по-добре.
Щом получиме парата
за труда напрегнат
най-добра отплата,
два-три дена ахо-ихо
после си живеем тихо.

Пак забързани и уморени
чакаме по три недели
и на тото си играем
за печалбата голяма
всички си мечтаем.

Тъй се лъжем ден след ден
и за жалост току виж
краят ни дошъл е да умрем.

Песимистично

Години, години, години
как неусетно минавате вие
как в днешното бурно
напрегнато време
не усетихме как променихме се ние

Животът изпълнен с мечти
с тревоги и радост в труд ежедневен

отне ни без жалост и здраве и сили
и цветущата младост.
И всеки от нас живее с надежда,
че чакат го по-хубави дни,
но късно разбираме ние,
че старост настъпва уви!

Така е било, така и ще бъде
времето обратен ход няма...
вярата в доброто ни утре
е само най-висша измама.

Изповед

Нямам време, нямам сили
болно ми е всеки ден,
а пък работа се иска
много иска се от мен.

В къщи бързам, тичам
пък не ми спори,
накъдето се обърна
работата си стои.

През годината съм все под пара
ден из ден под час
и се чудя как ще се изкара

питам се така ли е при вас?

Туй дежурство пък незная,
но намирам го без цел
много работа не свършвам
идвам само да се шля.

Боядисване и копан
работа ли е за нас.
Имам нужда да почина
да прочета нещичко и аз.

Чакам, чакам да изминат
и последните ми две години,
но дали ще ги изкарам
малко се съмнявам...

Всички млади му мислете
стягайте се здраво
преустройство и строителство
чака ви голямо.

А от мене стига толкоз
сбогом вие ми кажете
и недейте ме забравя
с добро ме запомнете.

Междучасие

Щом звънеца разлюлее си гласеца
мигом врява се разнася,
звучен смях и глъчка
училището оглася

След напрегнатия час
отдох е настъпил пак за нас.
В коридорите ни дълги тесни
веч се чуват звучни песни.

Тичат бързат пак децата
силно блъска се вратата
и прозорците дрънчат
нищо, че учителите ги гълчат

В закусвалнята и стола
с купони и пари
на опашка ред поред
бързо всеки се реди.

Топли питки, мляко чай
всички ги обичат май,
и филийки с масълце и мед
се разграбват най напред.

Двадесет минути време
за закуска, отдых и игра
сили нови сбрали
учениците пак седат на чина

И така е всеки ден
от септември чак до май
в труд забързан устремени
в края всички веч се чувстват уморени.

На мач

Хайде давай, гол
викат всички в хор.
Хайде наще, браво
чува се от ляво.

Топката лети безспирно,
никой не стои веч мирно,
скачат, викат, крякат
и ръце размахват.

У...у...у...у засада
викат всички в надпревара.
Дузпа е отсъдена сега
пред вратата прави се стена

Хайде Сашко бий
чакаме победа ний.

Ученик

Ученик да си сега,
ни е лесно ни шега.
В тъмно тръгва той от къщи
и по тъмно вечер се завръща.

На гърба си носи чанта тежка
пълна с какво ли не,
и в ръката мрежички
една, а понякога и две

Цял ден седнал на чина
пише и чете
и задачи куп решава
за почивка и игри
време не остава.

Вечер щом се върне
срещат го с въпроси:
“Как е днеска?, мина ми добре?
или носиш двойка”
оле боже пак ще се реве

и така е всеки ден
осем десет часа
в стаята запрян като зверче.

Ах, горкия днешен ученик
няма кой да разбере,
че е тежко наказание
да се учи без желание.

Годишни сезони

Всяка поредна година
четири рожбички има
всички ги знаем това са:
Пролет, лято, есен и зима

Всяко детенце частица от нея
можем да кажем, че е вълшебница фея

Пролет – носи ни радост,
а на природата младост
зелена премяна облича гората
с пъстри килими застиля полята
от цветове розови, бели
овошките са клонки свели.

Лято – с топличко слънце ни грее

златна пшеница на нивите зрее
комбайни в блокове пеят
просторите сини люлеят.

Есен – с златожълта премяна
и гроздове тежки в лозята
с червени домати, чушки и зеле
ябълки круши и дюли узрели

Зима – тя идва последна
в снежно-бяла одежда,
с вихрушки, снежинки и лед,
покрива полята, селата
и всичко навред.

Живеем и се радваме всички
в една и много години
на четири чудно красиви
природни картини

Тревога

В Чернобил гръмнала централа
и в Европа и у нас плъзна
радиация голяма.
Страшно е, но трябва да ви кажем
краставици, чушки, дини

през туй лято сигурно ще няма
и за туй голямо зло има си причини:
Радиация, нитрати, пестициди и
отрови разни много дълго ще ги има
щандовете в магазина ще са празни.

Много дълго хората ще боледуват,
уродливи ще се раждат и децата
как ли ще се веч живее
щом отровена е днес земята.

На излет

Все се каним, все неможем,
време да намерим
да излезем на открито
до гората до полето
или пък до речното корито.

И решихме се веднъж да
зарежем работа и грижи
сред природата да идем
да набавим нови сили.

Всеки грабнал
чанта пълна
хляб, маслини и салам,

конфитюр, халва, консерви,
курабийки, орехи, яйца и лук
и какво ли още не, но да спра до тук.

И току да тръгнем вече
силно слънцето напече
та решихме:

Няма смисъл да се ходи на далече
и останахме си, в училището на сянка
Хапнахме си, пийнахме си и
унесохме се не след дълго
в любимата си дрямка.

Тъй си и остана плана
сред природата на излет
да излезем всички
Да подишаме свеж въздух
да попеем, като птички.

Съдържание

I. Приветствия и празнични поздравления “поръсени” с малко хумор

Сурвакане -	2
Приемственост в новогодишната нощ –	5
Нова година –	12
Новогодишно –	12
Нова година –	14
На Зарезан –	15
Юбилейно –	17
Приветствие 8 ^{ми} март 1984 –	18
Приветствие 8 ^{ми} март 1982 –	21
Приветствие към др. Танева –	24
Приветствие –	25
Юбилейно приветствие –	27
Жена –	28

II. Докосване до сърцето Стихотворения

Ловджийска история –	32
Рибари –	33
Драсканици –	36
Песимистично –	37
Изповед –	38

Междучасие –	40
На мач –	41
Ученик –	42
Годишни сезони –	43
Тревога –	44
На излет –	45

*Материалът е подготвен със
съдействието на
Интернет център – с. Ценово*

*с. Ценово, обл. Русе
Ул. “Цар Освободител” №79
Тел. 08122 / 21-60
E-mail: ic.cenovo@chitalishte.bg*

Анка Иванова Ирманова

Родена през 1931 година в с. Ценово. Учи в Ценово, гр. Бяла и завършва учителския институт в гр. Плевен. Учителствува в Основно училище “Хр. Ботев” в с.Ценово от 1949 – 1986 г. Активно участва в обществения живот на селото, като самодеец в театралния състав при читалището, дългогодишна ръководителка на смесен хор, а от 25 години създава и ръководи женска фолклорна група “Ценовски баби“. Създава и ръководи група за стари градски песни към читалището. Сътрудничи при написване историята на селото. Издирва и описва местни народни обичаи. По неин сценарий, организация и участие са възпроизведени и записани на мултимедийни носители : Старовремска ценовска сватба /1989 г./, годеж, нашиванки, мена, коледуване, лазаруване, седянка, тлъка и др. Награждавана е с медали, значки и грамоти от просветното министерство и обществени организации. Пише стихове за деца, детски приказки поздравления в стихотворна форма по различни поводи. От 1949 година до 2006 г. е член на читалищното настоятелство.